

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

200. An bona religiosi transeuntis ad aliam Religionem, vel Episcopatum
pertineant ad primum, vel ad posterius Monasterium? Et notatur ius
succedendi Religioso competens, cum sit personale, transire ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

capite: Ergo non deest hoc caput ita vniuersaliter intelligi, vt volebat Miranda. Hucusque Caramuel, qui etiam ad alias obiectiones contra suam sententiam morte solito acutissime respondet.

4. Sed opinioni viri doctissimi libenter adhererem si praxis non esset in contrarium, & sic quotidie videmus Regulares transeuntes ad aliam Religionem, si velint ante annum Nouitiatu profiteri, impetrare dispensationem à Summo Pontifice. Vnde & Vecchius in *praxi Nouit. disp. 15. dub. 1. num. 18.* obseruat Leonem X. concessisse Præuilegium viue vocis Prælati Ordinis Minorum, vt infra annum probationis possint admitti ad professionem Religiosos ad se transeuntes. Vnde sententiam Mirandæ quam Caramuel impugnat, docent communiter Doctores, quos plena manu citant & sequuntur Berdomus in *Consl. Reg. ref. 2. q. 17. n. 62.* & Sanchez in *Sum. lib. 5. c. 4. n. 12.* quod procedit, licet fiat transitus ab arctiori ad laxiorem, imò respectu eiusdem Religionis, vt si Cappucin transeant ad Zoccholantes strictioris obseruantie, imò & ad illos Dei familie.

RESOL. CC.

An bona Religiosi transeuntis ad aliam Religionem, vel Episcopatum pertineant ad primum, vel ad posterius Monasterium?
 Et notatur ius succedendi Religioso competens, cum sit personale, transire cum eo ad Monasterium ad quod transferri, si est capax succedendi; Vnde inferitur legatum relictum sub conditione, quæ impleta est tempore secundæ professionis ad secundum Monasterium pertinere. Ex p. 3. tr. 2. Ref. 114.

1. Pertinere ad posterius Monasterium saltem quoad vsum fructu docet Emanuel Rodriq. in *add. ad sum. tom. 4. c. 53. n. 2.* & alij, sed Th. Sanch. in *sum. to. 2. lib. 7. c. 32. n. 8.* & alij penes ipsum, afferunt vniuersa bona priori Monasterio acquiritur ratione Religiosi remanere omnino apud illum, quando Religiosus transit ad aliud Monasterium, vel ad Episcopatum, & hanc sententiam probat ex multis rationibus. Vide etiam Faustum in *thes. Rel. 3. l. 5. q. 386. n. 3.*

2. Ego verò puto ad summum tali casu prius Monasterium teneri ad tribuendum Religioso transato sufficientia alimenta in Monasterio posteriori, & ita docet Suarez de *Rel. tom. 4. tr. 8. lib. 3. c. 14.* & Hieronymus Rodriguez in *comp. qq. Reg. ref. 123. n. 82.* maxime quando Monasterium est inops, vt vult Menoch. vol. 2. *conf. 193. n. 22.*

3. Nota tamen, quod rectè notat Villalob. in *sum. tom. 1. tr. 5. diff. 14. n. 3.* ius succedendi Religioso competens, cum sit personale, transire cum eo ad Monasterium, ad quod transferri, si est capax succedendi vnde inferit n. 4. legatum relictum sub conditione, quæ impleta est tempore secundæ professionis, ad secundum Monasterium pertinere.

RESOL. CCI.

An votum subditi de transeundo ad strictiorem Religionem possit Prælati Regularis dispensare, non verò irritare. Ex p. 3. tr. 2. Ref. 91.

1. Respondet affirmatiuè Hieronymus Rodriguez *comp. qq. Regul. resol. 123. n. 80.* vbi sic ait Prælati votum subditi de transeundo ad strictiorem Religionem potest dispensare, non verò irritare, quia id non est simpliciter votum Religionis, sed transitus vnius ad alteram Religionem, qui quidem

transitus ad arctiorem Religionem, non cadit sub potestate Prælati ad irritandum votum de illo emissum. Sic Rodriguez, & sic ego in facti contingencia consului, & ita etiam hanc sententiam docet Villalobos in *sum. to. 2. tr. 35. diff. 13. n. 19.* Suarez de *Rel. to. 3. l. 4. c. 6. n. 15.* Sanch. in *sum. tom. 1. lib. 4. c. 33. n. 2.* & alij.

RESOL. CCII.

An per renouatio. E. votoru Regulariu obtineatur remissio omnium peccatoru. Ex p. 4. tr. 4 & Misc. Ref. 180.

1. Hæc resolutio erit deuotis Religiosis multum plausibilis, & negatiuam sententiam docet Sanchez in *summo tom. 2. lib. 5. n. 5.* & Tabiena ver. Nouitius, in *fine*, & post illos Bartholomæus de Vecchis in *praxi Nouitiorum disp. 13. dub. 5. n. 7.* propterea quod opus primæ traditionis difficilium sit, & ex intentione voluntate procedens.

2. Sed his non obstantibus sententiam affirmatiuam refert & non improbat Sa ver. *Religio n. 7.* & nouissimè illam docet Paulus Layman in *Theol. mor. l. 4. tract. 5. c. 10. num. 2.* nam vota quæ in Religione eduntur, ideo afferunt plenam remissionem peccatorum, quia continent perfectam hominis traditionem erga Deum. Sed hæc traditio non semel, sed iterum fieri & renouari potest, ergo etiam remissio peccatorum iteratò acquiritur, & ideo Villalobos in *sum. tom. 2. tr. 35. diff. 26. n. 2.* sic ait. *Parece me que se puede creer piamente, que todas las vezes que el Religioso se acuerda que hizo profession, y se alegra dello con tal afecto que si no uoiera profesado profesari de nueno, que Dios nuestro Señor le perdona todas las penas de los pecados o casi todas por este acto tan heroico y por lo menos por grandissima parte dellas, y por lo qual algunos deuotos religiosos usan reytarar entre si la profession quando veen que otros la hazen.* Ita ille. Ad argumentum verò, quod Sanchez adducit, respondet Layman, fieri posse vt renouatio votorum maiore animi constantia, & determinatione ad Dei obsequium fiat, quam prima traditio facta fuerat. Adde quòd cum hæc sint accidentalialia, non nocent. Verum ego puto non esse recedendum ab opinione negatiua.

RESOL. CCIII.

An vota vitæ Quadragesimalis Minimorum, Redemptionis Captiuorum Mercenariorum: non acceptandis Prælatibus extra Religionem Patrum Societatis Iesu, & Discalceatorum D. Augustini, & similia sint dispensabilia saltem per Generalem?

Idem dicendum est de quocumque statu Religioso habente votum aliquod ex peculiari ratione talis status præter vota communia, quod Prælati Religionis non potest dispensare, irritare, aut commutari. Ex p. 6. tract. 8. & Misc. 3. Ref. 34.

1. Affirmatiuè videtur respondendum per ea quæ indiuidualiter tenet Miranda in *Manuali Prælatorum, tom. 1. question. 9. art. 6. conclus. 1.* & 3. vbi expressè docet in supradictis votis vitæ Quadragesimalis, & c. posse Generalem dispensare, quod etiam probat ex loco Concilij Tridentini *session. 25. capit. 1.* Vbi agens de votorum Regularium custodia, & obseruantia differentiam atque distinctionem facit, inter supradicta tria Religionis essentialia, & substantialia vota (obedientiam nempe, paupertatem, & castitatem) & alia cuiuslibet Regulæ & Ordinis peculiarialia vota, & præcepta (respectiue) pertinentia ad supradictorum obseruantiam, nec non ad communem

Quamuis nõ plene sup. hoc ne prætermittas tamen legere supra in Ref. 28. adstrina & responsiones Pontificis circa hoc, & ex illis deducere potes